

LLANÇÀ

Diumenge 18 de setembre, a les 6 de la tarda - Plaça Major/Casa de Cultura

---

Bona tarda !

En nom de la coral VEUS DE L'ESTANY, de Banyoles, us saludo de cor i m'agrada dir-vos que ens fa molta il·lusió ser avui aquí , participant en aquest concert d'havaneres i cançó marinera.

Ens agrada compartir escenari amb la CORAL PALANDRIU de Llançà, amb la que no havíem coincidit mai encara en un concert d'aquest tipus, i amb els CANTAIREES DE LLERS que varen ser a Banyoles la tardor del 2012 i amb els qui vàrem cantar plegats, just ahir va fer tres anys.

I ens plau agrair de cor la CORAL PALANDRIU que hagi posat la confiança en nosaltres i ens hagi convidat a participar en aquesta cantada.

Ben segur que, a partir d'aquesta trobada, Llançà i Llers estaran molt més presents en el nostre mapa particular de records viscuts.

Amb el desig d'haver encertat el repertori que us proposem, esperem que pugueu passar una estona ben agradable.

Moltes gràcies.

1 i 2

A Banyoles no tenim mar, però tenim un fantàstic estany.

No sabem si l'heu vist mai.

Esperem poder-vos convidar a cantar amb nosaltres, a Banyoles, ben aviat.

Així podreu veure el nostre bonic estany i fer-hi una passejada.

Però encara que a Banyoles no tinguem mar, de vegades tenim també ànima marinera.

I ens agrada començar el nostre concert, amb dues havaneres ben populars i conegudes: 'VELL PESCADOR' i 'EL MEU AVI'. Són tan conegudes, que estem segurs que les sabeu. I per això us convidem a cantar-les amb nosaltres.

Vinga!

Sense por!

3.

Si bé al programa de mà s'hi anuncia que us cantarem LA GAVINA, no serà així.

La gavina ha volat lluny, molt lluny... i l'hem perduda de vista.

I us cantarem, en canvi, el fragment 'MÉS LLUNY' de la gran peça 'Viatge a Itaca' , d'en Lluís Llach.

És un fragment que ens anima a ser optimistes i a buscar el sentit de la vida, plena d'obstacles, aventures i coneixements i a afrontar les contrarietats de la vida amb esperit de superació, en la confiança d'un demà millor.

Perquè tots tenim desig de pau, de concòrdia i de llibertat.

Perquè els records i la història de l'ahir ...

ens fan viure l'avui ...

per poder arribar esperançats... al demà.

Per a tots vosaltres: **MÉS LLUNY**

4

Ens fa molta il·lusió poder estrenar avui, aquí a Llançà, amb vosaltres l'havanera **ULLS VERDS**. El seu autor, més que una havanera, en diu una cançó de mar.

I la dediquem a tots i a totes els qui teniu els ulls verds.

I els ulls blaus.

I els ulls marrons.

I els ulls de tots colors...

Que siguin ulls de mirada tendra, de mirades de pau.

I la dediquem a tota aquella gent que pateix, que s'ho passa malament, als que estan malalts, als que estan sols...

Perquè aquesta és una cançó molt dolça i molt tendra.

I perquè són les mirades i els gestos de tendresa els que faran que, entre tots, el nostre món sigui una mica millor.

I no hi fa res el color dels ulls.

Per a tots vosaltres... **ULLS VERDS**

.....

5 ÀNGEL MARTÍN

I continuem amb

EN QUIM NO VOL ANAR A L'EBRE

Aquest any en fa 80 de l'inici de la Guerra Civil espanyola, un conflicte bèl·lic que va enfrontar les tropes republicanes i els exèrcits franquistes.

La Batalla de l'Ebre, va ser el combat més intens dins tota la Guerra Civil.

A finals d'abril del 1938 varen ser cridats a files 30.000 nois de 17 i 18 anys per participar en aquesta batalla. Foren els anomenats soldats de la lleva del Biberó.

Massa joves per agafar un fusell, foren trets de casa seva, dels seus amics, dels seus somnis... per anar a morir i a matar, sempre a desgana, sempre en perill,

passant gana, molta set i calor, amb el cos ple de por, plens d'enyorament... Una

vida que els fou marcada quan tot just eren a la primavera. D'una primavera que no

tingué flors ni frescor, sinó espines i foc; que no tingué alegries ni festes, sinó

angoixes i pors. En lloc d'un esclat de vida, fou un esclat de mort.

La lletra d'aquesta cançó és d'en Francesc Picas i és inspirada en la seva popular

havanera-sardana pacifista 'L'avi Quim no va anar a Cuba' dedicada al seu avi Quim

que es refugià en una masia de Gombrèn negant-se a col·laborar en la política colonial.

Per a tots vosaltres , doncs, amb un gran desig de pau, us cantem

EN QUIM NO VOL ANAR A L'EBRE

I ja per acabar la nostra actuació, us cantarem **LA ROSA DEL PORT**, un valset mariner que evoca la Verge del Carme, la patrona de moltes poblacions del litoral mediterrani i en les que se celebren les típiques processons marineres. Sabut és que en aquestes, hi ha embarcacions de tot tipus que s'arreglen darrere la barca principal que porta, mar endins, la Mare de Déu del Carme. Arribat a un punt de la processó, totes les barques fan sonar reiteradament les sirenes en homenatge a la verge.

A la majoria de les processons marineres es fa una ofrena floral, llençant rams a l'aigua, en memòria de tots aquells que varen trobar la mort a la mar.

Aquest nostre mar que està vivint un flux continu d'immigrants que arriben d'Àfrica i d'Àsia. Milers i milers de persones que, normalment en embarcacions velles i sobrecarregades, creuen el mar per arribar a Europa. Milers de refugiats i immigrants que no sempre arriben a la seva destinació i que, en aquest nostre mar, hi troben la mort.

Amb el desig que el nostre mar sigui un mar de vida i no de mort, un mar obert i acollidor ...

I amb el desig que hàgiu passat una bona estona, per a tots vosaltres: **LA ROSA DEL PORT**

.....

De conjunt: SURT A SA FINESTRA - Popular menorquina